

عنوان مقاله:

آسیب شناسی روابط ایران و هند در بستر جهانی شدن

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و فرهنگ ملل، دوره 4، شماره 8 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 44

نویسندگان:

محمدتقی امراللهی - دانشجوی دکترا، مطالعات بریتانیا، گروه مطالعات اروپا، دانشکده مطالعات جهان، دانشگاه تهران

ماندانا تیشه یار - استادیار موسسه آموزش عالی بیمه اکو دانشگاه عالمه طباطبائی

علی گلستانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد مطالعات شبه قاره هند دانشکده روابط بین الملل

خلاصه مقاله:

جهانی شدن مفهومی بنیادین و درعین حال تحول زا است که عرصه های گوناگون روابط بین الملل را در بر گرفته است. این مفهوم به مثابه عنصری تعدیل کننده و یا نظم دهنده در پس زمینه روابط بین الملل، بستر کنشگری متعامل/متقابل را فراهم کرده است. اهمیت جهانی شدن، خصوصا در این پژوهش؛ از تغییراتی است که در بازتوزیع قدرت در سطح ساختاری ایجاد کرده است. در این نوشتار، همراه با واکاوی بعد مفهومی جهانی شدن، به بررسی آثار این پدیده بر روابط ایران و هند پرداخته شده است. در ادامه، همراه با سنجش نوع نگاه این دو کشور به امر جهانی شدن، امکانات و محدودیت های بستر حاصل از این وضعیت برای ایران و هند مورد کنکاش قرار گرفته است. سپس با بررسی ظرفیت فراهم شده از راه جهانی شدن و دیگر مولفه های آن برای سیاست خارجی و دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران، به ویژه در زمینه روابط ایران و هند؛ به سطح و ابعاد تعامل هند و ایران پرداخته شده است. این نوشتار همچنین با تقسیم مولفه های موجود به دو دسته همگراساز و واگراساز، اثرگذاری آن ها را بررسی کرده و آثار آن ها بر روابط ایران و هند را سنجیده است. مبتنی بر یافته های پژوهش مولفه های همگرایی ایران و هند در فضای جهانی شدن، با توجه به چشم انداز هند در بازتوزیع قدرت بین الملل؛ به شکل فزاینده ای با اهمیت تر از مولفه هایی با کارکرد واگرایانه بوده؛ هرچند در سطح ساختاری مخالفت های جدی در عملیاتی شدن آنها وجود داشته باشد.

کلمات کلیدی:

جهانی شدن، ایران، هند، قدرت، سیاست خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582247>

